

be quiet, still, or content; be allayed or extinguished; cease, desist, stop. C. शम्-	१ शमित् m. dissector (of the sacrificial animal), killer, slaughterer, cook.
यति (शामयति) quiet, still, pacify, allay, extinguish, subdue, destroy, kill. — अभि- cease, stop. समव C. pacify, still. उपcease, stop, be allayed or extinguished. C. tranquillize, pacify, cool, allay. बुप & समुप cease, leave off. नि & परि C. appease, allay. प्र become calm or tranquil, be extinguished, stop, cease. C. appease, quench, allay, subdue, kill, destroy. (प्रति C. appease, allay*) सम् become thoroughly calm or pacified, make peace with (instr. ± सह), be allayed or extinguished, stop (tr. & intr.). C. mitigate, calm, soothe, allay, extinguish, finish, kill, destroy. Cf. असुपश्चात्, अवश्चात्, उपश्चात्, प्रश्चात्, सश्चात्.	२ शमित् a. = seq.
३ शम् (शम्नते) harm.	शमिन् a. calm, tranquil.
४ शम्, शमयति & शामयति w. नि note, perceive, hear, learn. — अनुनि, समनुनि, अभिनि, उपनि, प्रणि, विनि, संनि = S.	शमिष् (superl.) most active or busy.
५ शम् indecl. (= चास्) blessing, welfare, prosperity, happiness.	१ शमी f. = १ शमि.
१ शम् a. tame, domestic.	२ शमी f. N. of a tree.
२ शम् m. peace of mind.	शमीक् m. a man's name.
३ शमश् m. quiet, tranquillity, rest, calm, peace; cessation, extinction.	शमीगर्भ् a. grown or resting in a Çamī-tree; m. the holy fig-tree.
४ शमन् a. (f. है) & n. tranquillizing, stilling, allaying; n. also killing, destroying.	शमीधान्य् n. Çamī-grains, pod-grain i.g.
५ शमपर् a. devoted to quietism or peace of mind.	शमोपण् n. Çamī-leaf.
६ शमधान् a. the same.	शमीमेच् f. दृ made of Çamī-wood.
७ शमप्राप्त् a. come to rest.	शमीशाखा f. Çamī-branch.
८ शमयित् m. calmer, quieter; slayer.	शमीसुमनस् f. Çamī-flower; शोमाला f. garden of Çamī-flowers.
९ शमल् n. stain, spot, fault, blemish.	शम् m. a cert. weapon of Indra.
१० शमचन् a. quiet, peaceable.	शमव् m. N. of a demon slain by Indra, in l.l. also an enemy of the god of Jove.
११ शमशम् a. always quiet.	शमवरम् & दोहरण् m. slayer of Çambara (the god of love).
१२ शमात्रक् a. quiet-minded.	शमवरपुचहन् m. slayer of Çambara and Vṛtra (Indra).
१३ शमाय्, अयति effort one's self, be active or zealous.	शम्बरसिद्धि m. N. of a juggler.
१४ शमाय्, अयति seek for peace of mind; अयति bring to rest i.e. kill.	शम्बरहत्या n. the slaying of Çambara.
१५ शमि n. endeavour, effort.	शम्बरहन् m. slayer of Çambara (Indra).
१६ शमि m. a man's name.	शम्बल् n. provender for a journey (cf. संचल).
	शम्बा कृ plough up and down.
	शम्बिन् m. ferry-man.
	शम् m. N. of a man.
	शम्बक् m. conch-shell, snail, a cert. animal.
	शम्बल् m. N. of a place; f. है bawd, procures.
	शम्बव् a. = शमुः a.
	शम्भविष्ट् superl. to prec. or seq. a.
	शमुः & शमुः a. causing happiness or welfare, helpful, friendly; m. E. of Çiva, Brahman, etc.
	शम्भुकाला f. Çambhu's wife i.e. Gauri.
	शम्भा f. staff, peg, prop, stay; a cert. measure of length.
	शम्भ्यापात् m. a Çamyā-throw (cf. prec.).
	शम्भ्याप्राप्त् m., अप्राप्त् n. the same.
	श्च a. lying, sleeping, being in (—०). m. sleep; couch, bed (also श्चात् f.).
	श्चाय् m. couch, lair, abode.
	श्चायै dat. inf. to श्री.